

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 47 af 21.2.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 1. december 2005

i sag C-14/04, Abdelkader Dellas m.fl. mod Premier Ministre m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État) (¹)

(»Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 93/104/EF — begrebet »arbejdstid« — rækkevidde — nationale bestemmelser, der bl.a. fastsætter en for arbejdstageren gunstigere grænse for den maksimale ugentlige arbejdstid — fastsættelse af arbejdstiden i visse sociale institutioner — vagttjeneste, der indebærer, at arbejdstageren skal være til stede på arbejdspladsen — arbejdstagerens arbejdsfrie perioder inden for rammerne af en sådan tjeneste — national mekanisme for differentieret beregning af de timer, hvor arbejdstageren er til stede i forhold til arbejdsintensiteten«)

(2006/C 36/13)

(Processprog: fransk)

I sag C-14/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Conseil d'État (Frankrig) ved afgørelse af 3. december 2003, indgået til Domstolen den 15. januar 2004, i sagen Abdelkader Dellas, Confédération générale du travail, Fédération nationale des syndicats des services de santé et des services sociaux CFDT, Fédération nationale de l'action sociale Force ouvrière mod Premier ministre, Ministre des Affaires sociales, du Travail et de la Solidarité, procesdeltager: Union des fédérations et syndicats nationaux d'employeurs sans but lucratif du secteur sanitaire, social et médico-social, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris og G. Arestis; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 1. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som hvad angår vagttjenester, som de personer, der arbejder i visse sociale og socialmedicinske institutioner, udfører i henhold til ordningen om fysisk tilstedeværelse på selve arbejdspladsen, med henblik på opførelsen af den faktiske arbejdstid fastsætter en ordning om ligeværdighed som

den i hovedsagen omhandlede, når overholdelsen af alle de minimumsforskrifter, der er fastsat ved dette direktiv med henblik på effektivt at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, ikke er sikret.

I det tilfælde, hvor national ret navnlig med hensyn til den maksimale ugentlige arbejdstid fastsætter et loft, som er mere fordelagtigt for arbejdstagerne, er de relevante tærskler og lofter til sikring af, at dette direktivs beskyttelsesbestemmelser overholdes, udelukkende de i dette direktiv nævnte.

(¹) EUT C 59 af 6.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 8. december 2005

i sag C-33/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (¹)

(Traktatbrud — telekommunikation — direktiv 97/33/EF — artikel 7, stk. 5 — forpligtelse til at lade et uafhængigt, kompetent organ kontrollere overholdelsen af reglerne for omkostningsregnskabssystemer og til at offentliggøre en overensstemmelseserklæring — direktiv 98/10/EF — artikel 18, stk. 1 og 2 — undladelse af at anvende vedtagne foranstaltninger korrekt for så vidt angår den nationale tilsynsmyndigheds kontrol af overholdelsen af reglerne for omkostningsregnskabssystemer og årlig offentliggørelse af en overensstemmelseserklæring — formaliteten — retlig interesse — administrativ procedure — ret til kontradiktion — direktiv 2002/19/EF, 2002/21/EF og 2002/22/EF — overgangsbestemmelser — medlemsstaternes undladelse af inden for fristen for gennemførelse af et direktiv at vedtage bestemmelser, der kan bringe virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare — referencesamtrafik-udbud)

(2006/C 36/14)

(Processprog: fransk)

I sag C-33/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 29. januar 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Wils og M. Shotter) mod Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtigede: M. Thill og S. Schreiner, bistået af avocats A. Verheyden og F. Bimont), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta, P. Kūris, G. Arestis (refererende dommer) og J. Klučka; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 8. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Størhertugdømmet Luxembourg har — idet det har undladt at efterkomme forpligtelserne til i henhold til artikel 7, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne, at lade et uafhængigt, kompetent organ kontrollere, om reglerne for omkostningsregnskabsystemer er overholdt, og offentliggøre en overensstemmelseserklæring for 1998 og 1999, og idet det med hensyn til året 2000 ikke i praksis korrekt har anvendt foranstaltningerne i henhold til artikel 18, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold, således som de er opretholdt ved artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), sammenholdt med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet), for så vidt angår kontrol af, hvorvidt reglerne for omkostningsregnskabs-systemer er overholdt, gennem den nationale tilsynsmyndighed eller et andet kompetent organ, der er uafhængigt af teleorganisationen og godkendt af denne tilsynsmyndighed — tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i medfør af disse bestemmelser.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Størhertugdømmet Luxembourg bærer hver sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 71 af 23.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 15. december 2005

i sag C-63/04, *Centralan Property Ltd mod Commissioners of Customs & Excise* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 20, stk. 3 — investeringsgoder — fradrag af indgående moms — berigtigelse af fradrag — fast ejendom — afståelse ved to forbundne transaktioner, hvoraf den ene er afgiftsfri og den anden afgiftspligtig — fordeling)

(2006/C 36/15)

(Processprog: engelsk)

I sag C-63/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Det Forenede

Kongerige), ved afgørelse af 21. februar 2003, indgået til Domstolen den 13. februar 2004, i sagen *Centralan Property Ltd mod Commissioners of Customs & Excise*, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne A. La Pergola, J.-P. Puissochet, U. Löhmus og A. Ó Caoimh (refererende dommer); generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 20, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at når en 999-årig lejekontrakt vedrørende et investeringsgode indgås med en person mod betaling af en væsentlig præmie, og når den resterende ejendomsret (»freehold reversion«) vedrørende dette gode overdrages tre dage senere til en anden person til et væsentligt lavere beløb, og disse to transaktioner

— er uadskilleligt forbundne, og

— består af en første transaktion, der er afgiftsfri, og en anden transaktion, der er afgiftspligtig,

— og såfremt disse transaktioner på grund af overdragelsen af retten til som ejer at råde over nævnte investeringsgode udgør leveringer i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i samme direktivs artikel 5, stk. 1,

skal det pågældende gode indtil udløbet af berigtigelsesperioden anses for at være anvendt til en økonomisk virksomhed, der betragtes som delvist afgiftspligtig og delvist afgiftsfri i forhold til den respektive værdi af de to transaktioner.

(¹) EUT C 85 af 3.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 6. december 2005

i sag C-66/04, *Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union* (¹)

(Fødevarer — forordning (EF) nr. 2065/2003 — røgaramaer — valg af hjemmel)

(2006/C 36/16)

(Processprog: engelsk)

I sag C-66/04, angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 11. februar 2004, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: R.